

1. søndag efter påske 2018

I dag på denne første søndag efter påske har vi stadig påskens begivenheder i klar erindring. Ikke mindst fordi vi netop har fået gennemgået dem af apostlen Peter i det stykke fra Apostlenes Gerninger, som vi hørte i første tekstlæsning i dag. Vi hørte om Jesus fra Nazaret, der tydeligt for enhver, var udsendt af Gud, for Gud gjorde selv store undere ved Jesus. Han blev alligevel, på israeliternes foranledning, dømt til døden og henrettet på korset, og senere – på påskedagen – stod Jesus op fra de døde. Det var alt sammen en del af Guds plan og derfor skete det også.

Vores evangelietekst fra Johannesevangeliet fortæller os om en hændelse efter at Jesus er stået op fra de døde. Faktisk er det nogle af de sidste ord i Johannesevangeliet og derfor også den sidste fortælling om Jesus i evangelierne. Jesus havde vist sig nogle gange for disciplene, efter at han var stået op fra de døde. På denne dag har Peter og de øvrige disciple genoptaget deres gamle arbejde, de er taget ud at fiske. Men de fanger ikke noget. I hvert fald ikke før Jesus i forklædning dukker op inde på stranden og beder dem forsøge sig med fiskenettet en gang til. Det gør de og fanger en stor mængde fisk. Jesus og disciplene sætter sig derefter til at riste fisk på et bål på stranden, og mens de spiser, stiller Jesus Peter de spørgsmål, vi hørte før. Peter, elsker du mig?

Spørgsmålene er pinlige for Peter. Det går ham på, at Jesus skal spørge om det, som han må have vidst i forvejen, nemlig at Peter elskede Jesus. Han havde tit nok svoret, at ville følge Jesus i døden, hvis det skulle komme dertil. Det var bare ikke sådan det gik, da han fik muligheden for det. Da Jesus blev pågrebet skærtorsdag nat i Getsemane Have efter at have fået det forræderiske kys af sin discipel Judas, slæbte soldaterne af med Jesus. Disciplene stak af, spredtes for vinden som visne blade og holdt efterfølgende meget lav profil. Peter selv fulgte dog efter soldaterne i god afstand, og han endte på ypperstepræstens gårdsplads, hvor mange mennesker opholdt sig og varmede sig ved bålsteder. Det var jo en stor husholdning. Peter ville vide, hvad der skete med Jesus inde hos ypperstepræsten, men han blev genkendt i gården som en af dem, der havde været sammen med Jesus. Og Peter nægtede tre gange i træk, at han overhovedet kendte Jesus. Han sværgede på det – og svigtede sin ven.

Svigt kan være mange ting. Vi kan alle sammen genkende Judas svigt. Han ligefrem solgte Jesus for 30 sølvmonter og førte en flok soldater direkte hen til Jesus. Ikke bare var Judas en ven, der vendte sig mod Jesus. Han skaffede sig også penge på det. Så bliver det ikke meget værre. Litteraturen og billedkunsten har gennem historien ladet Judas opholde sig i den nederste og værste del af helvede. For med sådan en ven, hvem har så brug for fjender. Der kan ikke være nogen tilgivelse for den slags forræderi, tænker vi. Og glemmer, at det hele var en del af Guds plan. Judas havde fået den utaknemmelige skurkerolle, men det redder ham altså ikke i menneskers øjne. Måske Gud er mere nådig?

Men Peter svigtede også. Han stod ikke ved, hvem han selv var – en af Jesu venner, hans tro følgesvend gennem tre års vandringer rundt i hele Israel og også et par afstikkere til nabolandene. Trods alle hans løfter og gode ord var Peter ikke trofast, men fej. Han ville ikke kendes ved Jesus i nødens stund og svigtede derved ikke bare Jesus, men også den sag de var fælles om – Guds sag. Derfor er Jesus nu nødt til at spørge Peter igen: Elsker **du** mig mere end de andre? Og Peter må svare ja de samme tre gange, som han benægtede at kende Jesus. For den som elsker vil også kendes ved den elskede. Peter må kaste frygten fra sig og blive et med Jesus og deres fælles sag. Peter skal være hyrde for Jesu får, dem, der følger den gode hyrde, menigheden. Jesus har udvalgt

ham blandt de 11 resterende disciple, for Jesus har set noget særligt i Peter, som andre ikke har kunnet få øje på.

Peter blev hyrde for menigheden i den første tid. I den nye kirkes begyndelse. Han overvandt sin frygt og blev menighedens leder i Jerusalem og siden i Rom, hvor han, så vidt vi ved, blev den første biskop, og som nogen sikkert vil vide, så er det biskoppen i Rom, vi nu kalder paven. Peter blev taget til nåde igen trods sit store svigt. Han fik muligheden for at gøre bod. Han havde også haft god tid til at fortryde sit eget manglende mod, før han mødte Jesus igen der på stranden. Jesus tilgiver Peter hans svigt. Og giver ham samtidig hans livs opgave, at følge Jesus og tage sig af menigheden. Det skal han netop gøre i kærlighed til Jesus. For uden kærlighed til Jesus kan ingen præst være en god hyrde for sin menighed. For da ville præsten ikke forstå sin menighed og hvad der driver kirken. Man må have været der selv, på troens grund, for at kunne forstå viljen til at følge vor Herre. Og Peter må opgive meget for at følge Jesus, hele sit tidligere liv må han lægge bag sig. Og til sidst må han også give sit liv for Guds sag og dø martyrdøden på korset. Så Peter kom på alle måder til at følge Jesus.

Guds søn blev menneske i Jesus Kristus, for at vi mennesker skal kunne genkende os selv og vore egne liv i ham. Gud er det som er helt anderledes fra os, evig og almægtig, udelukkende god og tilgivende. Vi har svært ved at forstå Gud, at fatte Hans storhed, derfor sendte Han os Jesus. Et menneske kan vi bedre forholde os til, selv om Jesus var både sand Gud og sandt menneske. Og selv om vi godt ved, at vi skal følge Jesus, så kan det også være svært. For Jesus var så perfekt og så sand og rigtig. Han var altid klar over, hvorfor han gjorde, hvad han gjorde, nemlig for at tjene Gud. Vores tjeneste og efterfølgelse kan godt blive en anelse mere broget og vandringen lidt mere ujævn på vej mod himmeriget.

Derfor er det godt for os at have flere spejle, vi kan se os selv i. Vi kan se på disciplene og genkende os selv. Forhåbentlig ville vi ikke have gjort, hvad Judas gjorde. Solgt en ven til højstbydende. Men Peter er et menneske mange kan genkende sig selv i. Peter er menneske-lig. Han ligner os. Gør de samme fejl i sit liv, som vi gør. Lover, svigter, tror, fejler og elsker trods alt mest, når det store regnskab skal gøres op. Den der tror, at kristendom handler om at være ufejlbarlig, har misforstået, hvad Guds vilje med os mennesker er og hele grundtanken for kristendommen. Vi skal ikke stræbe efter det umulige, nemlig at være som Gud selv. Men vi skal elske og tilgive hinanden og somme tider også os selv, når vi fejler og svigter. Selv når vi snubler på vejen mod Gud, kan vi som Peter stadig løbe Herren i møde og følge ham i, hvad der måtte blive vores liv her på jorden. For som der står skrevet, størst af alt er kærligheden.

Amen.